

For det andet er det regeringens opfattelse, at det kommende Europol fuldt ud vil leve op til de retssikkerhedsgarantier, som man må stille til de pågældende politienheder. Disse retssikkerhedsgarantier vil nærmere blive fastlagt i den kommende konvention om oprettelse af Europol, der i øjeblikket er under forhandling, og som vil komme til at udgøre det egentlige retlige grundlag for Europols virke.

Her er det måske på sin plads kort at redegøre for baggrund og status i de igangværende forhandlinger. I henhold til Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Aftalen, der var grundlaget for det danske ja ved folkeafstemningen i maj 1993, deltager Danmark fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender, altså det, som vi også kalder den tredje søjle.

Samarbejdet på tredje søjle-området minder i sin form om det traditionelle mellemstatslige samarbejde, og beslutningsprocessen på området hviler således på princippet om enstemmighed. Det er ligeledes alene medlemslandene, der har ret til at fremkomme med forslag – initiativret kalder man det – på det politimæssige område. Danmark deltager på denne baggrund fuldt ud i forhandlingerne om udfærdigelse af en konvention om Europol.

Forhandlingerne har navnlig under det tyske formandskab i sidste halvår af 1994 været meget intensive, og på nuværende tidspunkt foreligger der et gennearbejdet udkast til en konvention om oprettelse af Europol. Det seneste konventionsudkast har jeg den 28. november 1994 sendt til Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget til orientering.

Der er på embedsmandsniveau opnået enighed om store dele af dette udkast. Der findes dog stadig nogle centrale problemstillinger, som man nu under det franske formandskab søger at forhandle sig til rette om. De uløste problemer skyldes fortrinsvis forskelle i medlemslandenes nationale systemer. Dette nødvendiggør naturligvis en høj grad af fleksibilitet ved de videre forhandlinger, og der er naturligvis en række detaljer, som kan gøres både bedre og tydeligere.

Et af de områder i konventionsudkastet, der især er til forhandling i øjeblikket, er spørgsmålet om opbygningen og indholdet af Europols register og de dertil knyttede databeskyttelsesregler. Man søger i den forbindelse at finde frem til en balance mellem på den ene side hensynet til retssikkerhedsgarantierne i relation til det enkelte individ, borgeren, og på den anden side

ønsket om at skabe en effektiv politienhed, der nødvendigvis må indebære en vis grad af fortrolighed.

Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt gå ind i en nærmere drøftelse af de enkelte bestemmelser i det foreløbige konventionsudkast. Det får vi mulighed for på et senere tidspunkt. Jeg vil imidlertid gerne benytte lejligheden til at understrege, at konventionsudkastets regler om Europols register i høj grad minder om de regler, der gælder for tilsvarende registre i Danmark og i øvrigt i de fleste tilfælde i de øvrige medlemslande. Jeg tænker her navnlig på det centrale kriminalregister. Det er derfor min klare opfattelse, at konventionsudkastet ikke på nogen måde indebærer en begrænsning af borgernes retssikkerhed, som Enhedslisten hævder i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Jeg vil ligeledes gerne understrege, at den omstændighed, at der i det foreliggende konventionsudkast endnu ikke foreligger en endelig afklaring af spørgsmålet om parlamentarisk og juridisk kontrol med Europol, naturligvis ikke indebærer, at Europol ikke skal underkastes nogen form for kontrol.

Som nævnt tidligere ligger Europolkonventionen altså inden for tredje søjle-samarbejdet, det mellemstatslige samarbejde. Det taler efter min opfattelse imod at tillægge Europa-Parlamentet kontrol med Europol. Europa-Parlamentet skal naturligvis underrettes om Europolsamarbejdet, således som det har krav på efter Traktaten, men den egentlige politiske kontrol med Europol bør efter regeringens opfattelse ske via de nationale regeringer og dermed de nationale parlamenter.

Derimod er der noget, der kan tale for på visse afgrænsede områder at lade EF-Domstolen foretage juridisk kontrol af Europol.

Som tidligere nævnt ligger det foreliggende udkast klart inden for grænserne af det nationale kompromis, og det lever ligeledes op til de retssikkerhedsmæssige garantier, som med rimelighed kan stilles til Europolsamarbejdet. Europol vil utvivlsomt blive et meget vigtigt instrument i den fremtidige bekæmpelse af internationalt organiseret kriminalitet, der jo hverken kender til eller respekterer grænser.

Det er derfor min opfattelse, at vi fra dansk side bør bidrage konstruktivt til skabelsen af Europol. Vi vil gennem Europolsamarbejdet utvivlsomt opnå en betydelig merværdi i forhold til det politisamarbejde, som vi kender i dag. Det haster derfor med at få gang i interna-